

мислено - дори и тогава, когато знае, че я очакват и буквални, и фигутивни атаки. Полагането на *теменугите* в лирически цялости вече е както в радикално различния семиозис на прагматиката, така и в този на синтактиката. *Теменугите* са *жестовост*, чито извивки прекрояват синтаксиса на стихове и писма; дневници, посвещения, поведенчески актове, спомени. Битието си на дума и нещо те са трансформирали в символен модус.

METASTASIS: ОГНИЩАТА. Контекстуалните пресичания са непослушни - не спират, а продължават да се роят, като образуват и поддържат вторични огнища. Едни от тях проблематизират и без това сложното социално битие на самия Яворов, други препращат към ризомата на българския символизъм. Да се впуснем по всички следи като отец Уилям само в името на една приложна семиотика означава да бъдем също толкова непослушни. Нашият сюжет и без друго наруши изискването за краткост и сега не му се иска да остави крайно лошо впечатление и по отношение на краткостта. Затова ще хвърлим един последен поглед към винаги гостоприемно открехнатите двери на мълчаливите диалози, но така, че да приключим по най-възпитания начин своя разказ.

В едно от писмата си до Яворов (петък, 23 март 1912) Лора пише: “*Нима аз приличам на умряла муха?* (*Понеже ти намираш, че приличам на теменугата в писмото*). Но щом си я цалунал и ти - прощавам ти хиляди пъти срavнението”. Невероятно жалко е, че писмото на Яворов не е сред запазените. То ни принуждава да гадаем в своите реконструкции, предвъзхищава една съвременна екзегеза, в която между *теменугите* и *целувките* стои *уподобяването*: Лора като теменугата; теменугата като Лора. Теменуга, която е докосната не само от нежните пръсти на ръката, а и от устните. Така поне уверява писмото, макар че ако сме паметливи читатели, не едно писмо между Яворов и Дора Габе говори за докоснати/целуннати любими, значими и още по-значещи цветя. Контекстите, в които продължава да бъде въвлечана теменугата непрекъснато се множат, но за разлика от случайната импроривизация в края на миналия век и грешката на д-р Кръстев в